

Det, vi har her fået forelagt, er jo en undtagelse i forhold til undtagelsen, og efter vores opfattelse ser det rigtigt ud, for man skal ikke have flere undtagelser end højst nødvendigt i den her forbindelse.

Derfor kan vi støtte forslaget. Vi betragter det ikke som et af de store lovforslag hverken ideologisk, politisk eller med hensyn til, hvor mange mennesker det omfatter.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er ikke nødvendigvis negativt indstillet over for forslaget. Vi havde den opfattelse, at sådan som det fungerede i dag, var det i praksis en ganske udmærket ordning, som det var, men nu kommer ministeren altså med et forslag om, at man laver nogle præciseringer og afgrænser noget nøjere.

Det har så også, som Venstres og De Konservatives ordførere var inde på, givet anledning til en række spørgsmål, som jeg ikke skal stå her og gentage, men som vi vil se frem til at få nogle svar på under udvalgsbehandlingen. Fremskridtspartiets stemme vil i den sidste ende afhænge af de svar, vi får, og af, om ministeren kan godtgøre nødvendigheden og hensigtsmæssigheden af forslaget.

Som sagt er vi ikke nødvendigvis negative over for lovforslaget, men vi vil lade vores stemme afhænge af udvalgsarbejdet.

Jette Gottlieb (EL):

Varslingsregler giver en vis tryghed for de ansatte, og undtagelser fra varslingsregler giver utryghed, og derfor er det jo fint, at mængden af undtagelser begrænses; men hvorfor ikke gøre det fuldt ud? Har man aldrig hørt om spekulation i konkurs, spekulation i likvidation? Har man aldrig hørt om situationer, hvor en virksomhed likvideres og det går ud over de ansatte?

Vi synes ikke, at varslingsreglerne er gode nok, og derfor fremsatte Enhedslisten sidste år et lovforslag om ændrede varslingsregler. Det var der ikke så meget flertal for.

Vi vil kigge på i udvalgsarbejdet, om det her er en tilstrækkelig forbedring til, at vi vil stemme for det.

Addi Andersen (CD):

Her er igen et eksempel på et godt samarbejde i EU og et eksempel på, hvordan de enkelte lande netop har mulighed for at tilpasse direktiver til deres egen lovgivning, hvis de da ellers vil.

Lovforslaget er grundigt gennemarbejdet af en kompetent arbejdsgruppe under Arbejdsministeriet, og CD kan stemme for ministerens forslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti har vi den principielle opfattelse, at mange flere ting end i dag burde være op til arbejdsmarkedets parter, og vi mener faktisk, at varslingsregler også i meget vidt omfang skal være noget, man finder ud af via aftaler på arbejdsmarkedet mellem arbejdsgivere og lønmodtagere.

Det er en principiel bemærkning, vi vil gøre her, fordi vi jo igen har at gøre med en lovgivning, der har baggrund i et EF-direktiv. Og når vi har det, så er det for os ikke afgørende – det er da selvfølgelig væsentligt, men det er ikke det afgørende – om vi fra Folketingets side skriver det ind i lovgivningen, eller vi overlader til arbejdsmarkedets parter at skrive det ind i overenskomsterne.

I begge tilfælde vil det være således, at arbejdsmarkedets parter skal følge det, som er fastsat i EF-direktivet. Det er retsreglen, og uanset om det står i en lovgivning i Danmark, skal de mindstekrav, der er gældende ud fra direktiverne, opfyldes; ellers vil den pågældende arbejdsgiver kunne trækkes for domstolene, eventuelt med et præjudicielt spørgsmål til EF-Domstolen som en mulighed. Det er den principielle bemærkning, jeg vil gøre.

I øvrigt vil vi afvente udvalgsarbejdet om dette lovforslag, før vi beslutter os endeligt for, hvordan vi stemmer. Men jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Har man siden 1994 i ministeriet haft konkrete eksempler, der ville blive omfattet af de nye regler? Har man kendskab til situationer, hvor der har været et behov for, at de nye regler, der foreslås her, havde kunnet finde anvendelse, eller har vi at gøre med et område, hvor vi ændrer nogle småting, men hvor det reelt ikke har nogen praktisk virkning? For så kan vi jo sige, at så er der minimal politik i det her spørgsmål, og så er det i virkeligheden bare nogle tekniske tilretninger, vi laver, som ikke har nogen praktisk betydning. Det skal være mit spørgsmål.

Og så vil jeg ellers afvente svarene på de spørgsmål, der i øvrigt er stillet, og ved en senere behandling komme tilbage til vores endelige stillingtagen til forslaget.